Řadiče

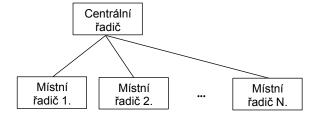
INP 2019 FIT VUT v Brně

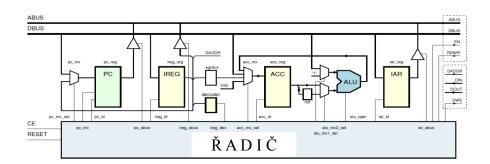


Hlavní funkce řadiče

- interpretace instrukcí dekódování a provedení
- krokování instrukcí vytváření toku instrukcí
- řízení systémových procesů přerušení, obsluha RVP (cache), řízení segmentace a stránkování, atd.

Řadič se obvykle realizuje jako **centrálně řízená soustava místních řadičů**, které mají svoje funkce rozdělené a specializované.





Co dělají a jak jsou realizovány řadiče "reálných" procesorů?

Soustava místních řadičů "reálného" počítače

- řadič provedení instrukce ALU s pevnou řádovou čárkou včetně výpočtu efektivní adresy operandu, řízení algoritmu operace, vyhodnocení podmínky skoku apod.
- řadič provedení instrukce FPU s pohyblivou řádovou čárkou
- řadič přerušení
- řadič vstup-výstupních operací, který má u počítače s nezávislými I/O kanály podobu řadiče kanálu
- řadič paměti
- řadič kanálu přímého přístupu k paměti (DMA Direct Memory Access)
- řadiče jednotlivých periferních zařízení
- · řadič sběrnice
- · atd.

_

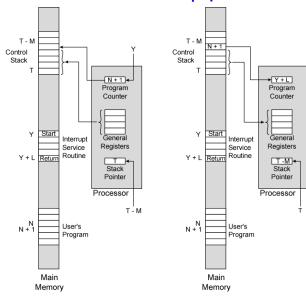
Přerušení

- Přerušení bylo u počítačů zavedeno pro ošetření nestandardních situací, jako
 - dělení nulou
 - chyba v datech přečtených z paměti
 - výpadek síťového napájení
 - připravenost diskové jednotky číst nebo zapsat blok dat
 - přeplnění disku síťového serveru
 - výpadek bloku dat RVP (cache miss)
 - atd.
- Má-li se přerušení správně obsloužit, musí se v první řadě správně identifikovat zdroj a typ přerušení, a pak spustit příslušná obslužná rutina.
- Klasifikace přerušení podle typu není zcela ustálená.

Klasifikace přerušení

- · Podle typu zdroje rozeznáváme přerušení
 - programové, vyvolané prováděním instrukcí, např. instrukcí INTn, přeplněním při sčítání, dělením nulou, neexistující adresou paměti apod.
 - technické, vyvolané poruchou některé jednotky, výpadkem napájení, překročením časového limitu (watchdog) atd.
 - vstup-výstupní, jako přerušení od časovače, připravenost V/V operace, zpráva z počítačové sítě aj.
- Přerušení můžeme rozdělit na
 - vnitřní a
 - vnější,
- · nebo z hlediska jejich synchronismu s hodinovým taktem procesoru na
 - synchronní (trap), např. při krokování instrukcí
 - asynchronní (interrupt)
- nebo z hlediska naléhavosti rozlišují některé procesory přerušení
 - maskovatelná
 - nemaskovatelná,
- Zdrojům přerušení je přiřazena priorita dle důležitosti.

Princip přerušení



Př. Pokud byla stisknuta klávesa, procesor přeruší uživatelský program, uschová obsahy registrů a návratovou adresu na zásobník a obslouží klávesnici (rutina na adrese Y). Potom obnoví obsahy registrů a vrátí se do uživatelského programu.

Přerušení programu po vykonání instrukce na adrese N.

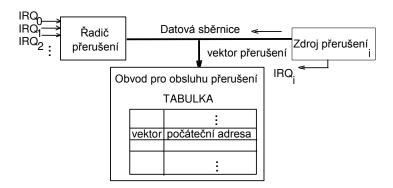
Návrat z obsluhy přerušení

Mechanismy přerušení

- Přerušení vyvolá zařízení žádající o obsluhu aktivací signálu IRQ (Interrupt Request). Žádosti vyhodnocuje řadič přerušení.
- · Vlastní mechanismus přerušení může být založen na
 - vnucení adresy
 - vnucení instrukce
 - vnucení vektoru nejobvyklejší způsob

Vnucení přerušovacího vektoru

- Každý zdroj přerušení generuje přerušovací číslo, zvané vektor přerušení (např. 8 bitů), které je ukazatelem do tabulky počátečních adres přerušovacích rutin.
- Obsahem tabulky mohou být např. 4 byty čísla segmentu a adresy uvnitř segmentu, nebo 8 bytů, které se vloží do tabulky přerušovacího deskriptoru (I 80 286 a další) a definuií tak začátek obslužné rutiny.



Mikroprogramový řadič

- Konstrukce mikroprogramového řadiče a podpůrná disciplina mikroprogramování jsou velmi rozšířené postupy, které se po mnoho let staly převažující metodikou návrhu řadičů.
- Mikroprogramování je systematický postup, který za pomoci překladače mikroprogramů napsaných v mikroassembleru vytvoří binární obsah permanentní řídicí paměti, která je základem mikroprogramového řadiče.
- Převažující část problému svntézv řadiče operací procesoru je tak přesunuta na programovou úroveň, která byla v historii vybavena komfortními podpůrnými prostředky dříve než disciplina obvodového návrhu.
- Mikroprogram slouží jako interpret instrukce v reálném čase.

Implementace řadiče

Obvodový řadič

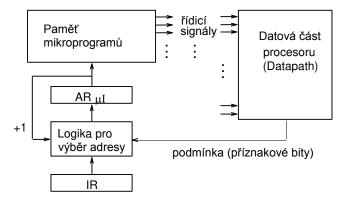
- Řadič je definován pomocí automatu a tento automat je implementován běžným způsobem.
- viz první přednáška

Mikroprogramový řadič

 Namísto řadiče je vytvořen "malý procesor", který vykonává mikroprogramy. Vykonáním jednoho mikroprogramu je provedena jedna instrukce procesoru.

10

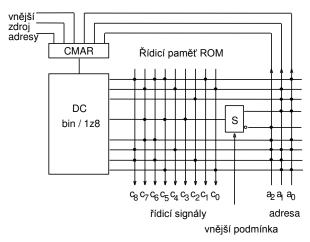
Základní schéma mikroprogramového řadiče



- Začátek mikroprogramu zajišťujícího provedení určité instrukce se určí logikou pro výběr adresy podle kódu operace v IR.
- Jednotlivé mikroinstrukce se čtou z paměti mikroprogramů podle obsahu adresového registru mikroinstrukce AR µI v nejjednodušším případě sekvenčně, tedy adresa příští mikroinstrukce se určí ze současné adresy inkrementací.
- Jednotlivé bity mikroinstrukce isou řídicí signály pro datovou část procesoru, ti. ALU, a dále M a I/O.

Základní implementace mikrořadiče

(Wilkesovo schéma, 1951)



Registr CMAR je adresový registr řídicí paměti (Control Memory Address Register), přepínač S (demultiplexor) řízený vnější podmínkou určuje adresu příští mikroinstrukce; buď je to 011, nebo 100.

13

Nevýhody mikroprogramování

- Mikroprogramový řadič je obvykle pomalejší než obvodový řadič.
 - O 10% u HP 2116 (obvodový řadič) vs HP 2100S (mikroprogramový řadič).
 - Tato ztráta se však dalším technologickým vývojem brzy nahradila a výhody mikroprogramového řadiče na dlouhou dobu jednoznačně převážily.
- Zásah do mikroprogramů vyžaduje vysokou kvalifikaci a není to v žádném případě běžná uživatelská záležitost.
 - Změna mikroprogramů oproti firemní verzi se uplatňovala pouze ve výjimečných situacích, jako při řešení závažného selhání systému vlivem poruchy a neměla trvalý charakter.
 - U současných procesorů je paměť mikroprogramů pro uživatele nepřístupná.
- Mikroprogramy nejsou přemístitelné a optimalizace mikroprogramů z hlediska činnosti celého systému je náročná a dlouhodobá záležitost.
 - Může totiž snadno dojít k potlačení či přibrzdění některého podsystému, což se může projevit poklesem výkonnosti I/O podsystému, paměti, přerušovacího systému atd.

Paměť mikroprogramu a firmware

- Paměť mikroprogramů díky své pružnosti umožňuje poměrně rychlé a snadné modifikace, opravy a rozšiřování instrukčního souboru.
 - Dříve se jednalo o ROM, v poslední době s používají Flash paměti.
- Firmware = obsah této paměti (je to firemní záležitost).
- Další využití je pro diagnostické účely
 - Po startu systému se do paměti mikroprogramu uloží diagnostický mikroprogram, který velmi podrobně a rychle provedou diagnózu systému. Teprve po úspěšném testu se uloží do řídicí paměti mikroprogramy pro standardní instrukční soubor.

Formát Wilkesovy mikroinstrukce

14

 C₈ C₇ C₆ C₅ C₄ C₃ C₂ C₁ C₀
 a₂ a₁ a₀

funkce: řízení operací krokování sledu mikroinstrukcí

Základní dvě funkce mikroinstrukčního řadiče jsou *řízení* operací, resp. mikrooperací a *krokování sledu* mikroinstrukcí.

Kromě těchto funkcí musí mikroprogramový řadič obecně provádět tyto činnosti: *přiřadit každé instrukci mikroprogram* a *provádět nepodmíněné i podmíněné skoky*. K těmto funkcím se postupně přidaly další.

Obecný formát mikroinstrukce

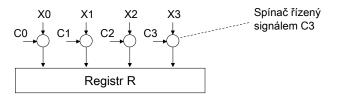
Mikroinstrukce je tříadresová. Pole *zdroj* 1 a *zdroj* 2 určují vstupní operandy, pole *ALU* určuje operaci, *cíl* je adresa pro výsledek operace, polem *M R/W* se může spustit operace paměti M, *konst* je pole pro výběr konstant z permanentní paměti, zvláštní situace se mohou ošetřit v poli *různé*, *adresa* je pole udávající adresu příští mikroinstrukce, která se může dále modifikovat polem *modadr*. Tento formát je s jistými modifikacemi použit ve všech mikroprogramových řadičích.

Poznámky

- Mikroprogramový řadič je často implementován jako řetězená jednotka
 - Musí se řešit stejné problémy jako u řetězeného zpracování na úrovni instrukcí.
- Mikroprogramová realizace instrukcí je typická pro procesory se složitým instrukčním souborem (CISC).
 - Pružnost této koncepce se přímo nabízí pro doplňování dalších složitějších funkcí. Typickou aplikací je realizace mikrodiagnostického systému, který se spustí po startu počítače a provede základní testy paměti M, procesoru, periferií apod.
- Často doplňovanými funkcemi jsou mikroprogramové realizace typických instrukčních posloupností generovaných překladači vyšších jazyků.
 - Tyto prostředky přinášely zrychlení provádění programů řádově v jednotkách až desítkách procent.

Kódování mikroinstrukcí

Př. Zápis do registru R ze 4 nezávislých zdrojů X0 až X3



a) Nekódovaný formát (horizontální) - 4 bity

b) Kódovaný formát (vertikální) – 3 bity

 C0	C1	C2	C3	
1	0	0	0	 R ← X0
0	1	0	0	$R \leftarrow X1$
0	0	1	0	$R \leftarrow X2$
0	0	0	1	R ← X3
0	0	0	0	nop

nop – instrukce neprovádí zápis do R

 K0	K1	K2	
0	0	1	R ← X0
0	1	0	$R \leftarrow X'$
0	1	1	$R \leftarrow X_2$
1	0	0	$R \leftarrow X3$
0	0	0	nop

Výhoda: nižší počet bitů

Nevýhoda: nutnost dekódovat, ti. větší zpoždění